

Tænk, at livet koster livet

Det er muligvis mere end tyve år siden, jeg sidst har set Peter. Det var, da han sammen med Pia, Rasmus og Jonas boede på det gamle elektricitetsværk henne på Blankegårdsvej. Det var de år, som i min egen erindring er blevet til en slags "guldalder", idet jeg dermed tænker på den tid, hvor vi var en hel del mennesker i Asperup og Roerslev sogne, som var nogenlunde jævnaldrende, og som derfor mødtes ved forskellige lejligheder. Roerslev Forsamlingshus blev renoveret og bygget om, og der var stor entusiasme investeret i at holde det i gang og sørge for, at økonomien var i orden ved hjælp af loppemarkeder og andre initiativer. I den forbindelse husker jeg især et billede af Peter, som var i fuldt sving med at holde auktion over de mange effekter, som var bragt ind til loppemarkedet. Mange af tingene gik igen år efter år. Som auktionarius var det derfor Peters opgave at sørge for, at de blev solgt til en bedre pris end året før. Alt dette foregik under en høj grad af godt humør, øldrikning og diverse tilråb. Der var fuld fart på, og Peter lagde en vældig energi og opfindsomhed i at få auktionsbuddene så højt op som muligt.

Så en dag var Peter der ikke længere. Han var blevet uddannet som psykolog og havde med den baggrund kastet sig ud i andre projekter, som jeg ikke kendte noget til, men som jeg til gengæld har læst mig til i Aksel Blåbjergs mindeord, som Jonas har sat op på en særlig hjemmeside på Internettet. Disse mindeord er sådan set en forlængelse af min egen erindring om Peter. Han var et menneske, der altid var i gang med at opdage og udforske et eller andet, som han var optaget af. Der var fuld fart på. Nogle vil sikkert sige, at der var for meget fart på. Men det er svært at dømme om. Jeg tror ikke, at man på den måde kan bestemme tempoet i et andet menneskes liv. Og hvilken adkomst har man i øvrigt til det?

Jeg har engang hørt en rigtig livsnyder med en cigar i den ene hånd og et whiskyglas i den anden hånd udtale følgende praktiske livsfilosofi: "Ja, vi står altid i valget mellem at lægge årene til livet eller livet til årene!" Han døde så også året efter. Men filosofien er fuldkommen rigtigt: Vi kan købe et par joggingsko og en tilsvarende -dragt og spæne ud af landevejen i håb om, at den sunde livsstil vil lægge nogle år til livet. Eller vi kan uden smålig skelen til den

risiko, der er ved det, kaste os ud i at leve det faktiske liv i håb om, at det det går. I virkeligheden er det måske slet ikke noget valg, for det kommer an på det temperament og den natur, som man nu engang er udstyret med.

Men hvis det er et valg, så er der noget, der tyder på, at Peter havde valgt at lægge livet til årene med den konsekvens, at der så ikke blev så mange år. Til gengæld fejlede intensiteten i de år, der faktisk blev levet, ikke noget.

Jeg ved ikke, om det er med tanke på det, at Jonas har bestemt, at vi ved Peters bisættelse skal synge Jørgen Gustava Brandts salme "Tænk, at livet koster livet!". I alle fald er salmen fyldt med formuleringer, der afspejler en intens livsoplevelse med "stjernestunder", "høje himle", "høje drømme" og "livsglæde", hvilket alt sammen får digteren til at konstatere, at "livet koster livet". I det sidste vers bekender han endda, at det er godt, at det er sådan, at livet koster livet.

Umiddelbart kan det lyde lidt for selvfølgelig, at livet koster livet. En krone koster jo også en krone – hverken mere eller mindre. Men jeg tror, at meningen er mere dybsindig. Jeg tror, at digteren har tænkt på det sted i evangeliet, hvor Jesus siger: Den, som vil frelse sit liv, skal miste det, og den som mister sit liv skal frelse det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, hvis han skal betale for det med sit liv? (Matt. 16,25-26).

Dette udsagn ville jeg selv kalde "kristendommens grundlov". Det er i hvert fald en livslov, som er noget anderledes end det regelsæt, som vi normalt lever efter. Som regel er det nemlig sådan, at vi har den opfattelse, at livet består i at eje. Jo, mere man ejer, jo bedre er livet. At leve er at eje! Men set fra evangeliets synspunkt forholder det sig modsat: At leve er at give afkald! Sådan set er kristendommen en absurd historie om Gud, som giver afkald på at være Gud i Himlen for i stedet at blive et medmenneske på jorden, hvor han lever sin medmenneskelighed så konsekvent, at han sætter livet til med det formål, at han på Golgata kunne få sagt til en korsfæstet røver, at heller ikke han skulle undværes i Guds rige.

Nu må I ikke misforstå mig og tro, at jeg vil gøre Peter til et kristeligt forbillede, eller at jeg her ved hans bisættelse vil påprække ham en form for kristendom, som han muligvis slet ikke ville vide af. Hvordan Peters forhold til kristendommen var, kan jeg ikke vide ret meget om, udover at han var et døbt menneske, og at han var medlem af folkekirken. Mere behøver jeg ikke at vide. Hvad han derudover tænkte og troede, er her og nu ligegyldigt.

Men når vi med tanke på Peters korte liv i dag har sunget salmen "Tænk, at livet koster livet!", så kan der være grund til at hage sig fast i den tanke, at kristeligt set består livet ikke i at eje, men derimod i at give afkald for at være nærværende hos dem, der har brug for det – som f.eks. røveren på Golgata på korset ved siden af vor Herres kors. Kristeligt set består livet i at glemme sig selv, for at være optaget af noget andet. Det er det, der er den mere dybsindige mening med ordene om, at "livet koster livet". Det betyder, at vi egentlig ikke forstår, hvad livet går ud på, hvis vi ikke tænker døden med. Livet er kun det, som det er, fordi vi lever det på tidens og endelighedens vilkår. Det er derfor, salmen slutter med ordene: "Godt, at livet koster livet!" For hvis ikke livet var livet værd, var det ikke noget værd!

På den baggrund vil vi i dag tage afsked med Peter. Og vi skal takke for livet! Vi skal først og fremmest takke for det liv, vi som døbte mennesker har fået givet ved at høre evangeliet om Jesus Kristus og det liv, som han har levet blandt mennesker som os. Og dernæst skal vi takke for det liv, som vi fik givet ved at kende Peter i de år og dage, hvori det blev forundt os at kende ham!

Amen!

Af Kresten Drejergaard